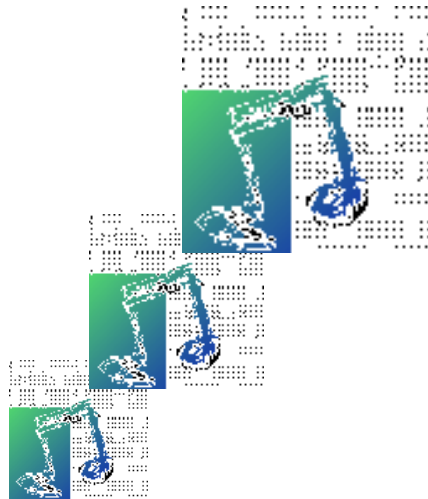

Jeg vågnede

Stykker over bibelske salmer

Jeg vågnede

Stykker over bibelske salmer

Leif G. Jensen

Jeg vågnede

Stykker over bibelske salmer

© Kandake Forlag
Den Evangelisk-Lutherske Frikirke
Skejbygårdsvej 23, 8240 Risskov
www.vivit.dk
post@vivit.dk

Skrevet til ugeavis i Hedensted

3. oplag
Aarhus 2017

Tekst: Leif G. Jensen
Grafik: Jens Nex
Sats og tryk: Kandake Forlag

ISBN 87-90210-10-7

Indhold

Salme 3:	5
Jeg vågnede	6
Salme 4:	7
En sovepille	8
Salme 6:	9
Krisehjælp	10
Salme 8:	11
Når jeg ser din himmel	12
Salme 10:	13
Jørgen	14
Salme 13:	15
Hvor længe?	16
Salme 16:	17
Tryk	18
Salme 19:	19
De kendte lyde	20
Salme 32:	21
Lykke inderst inde	22
Salme 42:	23
Skriget	24
Salme 90:	25
Realisme og håb	26
Salme 92:	27
Gode rødder	28
Salme 103:	29
Vær glad	30
Salme 121:	31
Hvorfra?	32
Salme 130:	33
Fra det dybe	34
Salme 139:	35
Hvad med lidt privatliv?	37
Bagfra og forfra	38
Også dér	39
Stadig hos dig	40
Ransagning	41

Salme 3

Salme af David.

Dengang han flygtede for sin søn Absalom.

Herre, hvor er mine fjender mange!

Mange rejser sig imod mig,

mange siger om mig:

“Ham frelser Gud ikke.” Sela

Men du, Herre, er mit skjold,

min ære, den der løfter mit hoved.

Jeg råber højt til Herren,

og han svarer mig fra sit hellige bjerg. Sela

Jeg lagde mig og sov,

jeg vågnede, for Herren støtter mig.

Jeg frygter ikke ti tusind krigere,

der belejrer mig fra alle sider.

Rejs dig, Herre,

frels mig, min Gud!

For du har slået mine fjender på kinden

og knust de ugudeliges tænder.

Frelsen kommer fra Herren.

Din velsignelse komme over dit folk. Sela

Jeg vågnede

Du vågner hver morgen. Men hvordan? Og hvad vågner du op til?

Kong David synger i den tredje salme om, hvordan han vågnede i en meget vanskelig periode af sit liv. Sønnen Absalom stod ham efter livet og ville være konge i sin fars sted. Hvordan vågner man op i sådan en situation? Med hævnørst, modløshed eller fortvivlelse? David havde fået sin egen søn som fjende og var blevet flygtning i eget land.

Hvordan vågner du op til en dag, hvor der er uoverskuelige problemer i familien, og hvor du ikke ved, hvor du skal gøre af dig selv?

Det er ikke til at fatte, men David vågnede op med bøn og håb. Han bad: *Herre, hvor er mine fjender mange! Mange rejser sig imod mig, mange siger om mig: “Ham frelser Gud ikke.”* Sådan sagde andre om ham. Og der var nok ikke langt til, at han også tænkte det selv. Men han fortalte det til sin Herre og Gud om morgenen. Og dermed fik han luft, så han kunne fortsætte: *Men du, Herre, er mit skjold, min ære, den der løfter mit hoved. ... Jeg lagde mig og sov, jeg vågnede, for Herren støtter mig.*

Lige meget hvor vanskeligt det ser ud i dit liv, kan du vende dig til Herren med disse ord. *“Jeg vågnede, for Herren støtter mig!”* Han er frelser for alle døbte, som vender sig til ham i bøn. Han vil hjælpe dig både alle almindelige morgener, og når din morgen er ualmindelig vanskelig og uoverskuelig.

Ordene i Bibelens tredje salme bruges dagligt af mange kristne som morgenbøn. Brug den selv og syng et vers fra Salmebogen.

BØN: Gud være lovet i evighed,/ han denne nat tog os vare!

Han lyse på os sin hellige fred / og fri os af alskens fare!

Gud give os lykke og gode råd,/ sin nådes lys os tilsende!

DDS 682 v2

Salme 4

For korlederen. Til strengespil. Salme af David.

Svar mig, når jeg råber,

du min retfærdigheds Gud!

Du, som har befriet mig i trængsler,

vær mig nådig, og hør min bøn!

I mennesker, hvor længe vil I krænke min ære?

I elsker tomhed og søger løgn. Sela

I skal vide, at Herren har vist sin underfulde troskab mod mig,

Herren hører, når jeg råber til ham.

Bliv blot vrede, men synd ikke!

Tænk efter på jeres leje, og vær stille! Sela

Bring de rette ofre,

og stol på Herren!

Mange siger: Hvem lader os opleve lykke?

Løft dit ansigts lys mod os, Herre!

Du har givet mig større glæde i hjertet,

end man har, når der er rigdom af korn og vin.

I fred kan jeg lægge mig og sove,

for kun du, Herre, lader mig bo i tryghed.

En sovepille

Tager du af og til en sovepille? Hvis ikke, så bruger du måske andre former for sovepiller: et glas øl, den sidste TV-avis og sporten, et stykke musik, en spadseretur med hunden, eller du har for vane at kigge ud i gården, før du låser fordøren og siger godnat. - Jo, vi har alle vore vaner, før vi sover, såkaldte "sovepiller", som vi falder til ro på.

En af de bedste "sovepiller" er din aftenbøn: at du overgiver dagen og livet til Ham, som skabte dig og elsker dig. I bønnen må du henvende dig til ham med dine glæder og sorger på den dag, som nu er til ende. Han sluttede i dåben pagt med dig om at være din Fader og Frelser hele livet. Hvorfor da tavst forbigå ham, når du går til ro? Hvorfor bære bekymringerne med ind i nattens mørke, som om det var os selv, der skulle ordne alt? Hvorfor gå i seng med et ondt hjerte og en dårlig samvittighed, når Jesus Kristus er vores Frelser og dagligt ønsker at tilgive os både det, vi gjorde forkert, og alt det, vi ikke fik gjort, som vi burde have gjort?

Hans nærvær giver dig en fred, som ingen anden "sovepille" kan tilbyde. Kald på din himmelske Fader. Bed bønnerne fra fadervor og nævn din dag for ham: din skyld, din sorg, din glæde og de mennesker, som særligt trænger til hans hjælp. Da kan du hvile i, at riget og magten og æren er hans - i nat - i morgen - og i evighed!

I Bibelens fjerde salme er der givet os en bøn, som kunne kaldes "sovepillen": Her lyder det: *I fred kan jeg lægge mig og sove, for kun du, Herre, lader mig bo i tryghed.*

BØN: Tak, Herre, for din underfulde troskab mod mig. Tak, at du hører, når jeg råber til dig!

Salme 6

For korlederen. Til strengespil. Al-ha-sheminit. Salme af David.

*Herre, straf mig ikke i din vrede,
og tugt mig ikke i din harme!*

*Vær mig nådig, Herre, for jeg er svag,
helbred mig, Herre, for min krop sygner hen,
og min sjæl er grebet af rædsel.*

Herre, hvor længe endnu?

*Vend tilbage, Herre, red mit liv,
frels mig i din godhed!*

*Ingen påkalder dig i døden,
hvem takker dig i graven?*

*Mine suk udmatter mig,
hver nat væder gråden mit leje,
min seng er våd af mine tårer.*

*Mit øje er sløret af sorg,
det er udslukt, for mine fjender er mange.*

Bort fra mig, alle I, der volder ondt!

*Herren har hørt min gråd,
Herren hørte, da jeg bønfuldt ham,
Herren tager imod min bøn.*

*Alle mine fjender beskæmmes og gribes af rædsel,
i et nu drives de tilbage med skam.*

Krisehjælp

Når vi kommer ud for katastrofer og ulykker, kan vi gribes af rædsel. Samfundets svar er "krisehjælp". Det er godt og flot, at sådanne tilbud gives. Men hvem kan hjælpe det enkelte menneske, når kroppen sygner hen, og når sjælen gribes af rædsel?

Herre, straf mig ikke i din vrede! Vær mig nådig, Herre, for jeg er svag, helbred mig, Herre, for min krop sygner hen, og min sjæl er grebet af rædsel. Sådan beder mennesket i Bibelens sjette salme. Han er grebet af angst, angst for den Gud, som står bag hans liv, nu hvor livet er i stykker.

"Krise" er et græsk ord, som betyder "dom". Krisehjælp betyder: hjælp i dommen.

Når krisen skyldes personlig skyld, ulægelig smerte og døden selv, er det ikke let at forestille sig effektiv krisehjælp. Det nytter ikke bare at påstå, at Gud er kærlig og god. Sådanne "lette ord" har ikke tyngde i forhold til erfaringen af lidelse og følelsen af at være forladt af Gud.

Her træder Jesus Kristus overraskende frem i mørket med hjælp. Aftenen før sin død blev han selv grebet af forfærdelse og angst i Getsemane: "Min sjæl er fortvivlet til døden!" Han bad om, at den time måtte gå ham forbi, om det var muligt (Mark.14,33-35). Han, som havde hjulpet andre ud af fortvivlelse og opvakt mennesker fra de døde, var nu på vej ind i angst og død. Han blev ramt af den vrede og dom, vi har fortjent med vores liv.

Jesus fylder os ikke med lette ord om kærlighed, men står selv midt i krisen og tager dommen alvorligt. Det giver hans kærlighed tyngde og styrke. Tag imod ham og hans hjælp i den kommende tid - søndage og hverdage. Lær ham at kende, mens livet er lyst og let. Da vil du have en hjælper, som gør dig åben for krisen i andres liv, og som er hos dig, når det bliver mørkt i dit eget liv.

BØN: Herre, red mit liv, frels mig i din godhed!

Salme 8

For korlederen. Al-ha-gittit. Salme af David.

Herre, vor Herre!

Hvor herligt er dit navn

over hele jorden,

du som har bredt din pragt ud på himlen!

Af børns og spædes mund

har du grundlagt et værn mod dine modstandere

for at standse fjender og hævnerrige.

Når jeg ser din himmel, dine fingres værk,

månen og stjernerne, som du satte der,

hvad er da et menneske, at du husker på det,

et menneskebarn, at du tager dig af det?

Du har gjort det kun lidt ringere end Gud,

med herlighed og ære har du kronet det.

Du har gjort det til hersker over dine hænders værk,

alt har du lagt under dets fødder,

får og okser i mængde,

selv de vilde dyr,

himplens fugle og havets fisk,

dem som færdes ad havenes stier.

Herre, vor Herre!

Hvor herligt er dit navn

over hele jorden!

Når jeg ser din himmel

Det er nødvendigt af og til at se op for at orientere sig og få overblik over ens situation.

Hvis man går til eksamen, kan det lette at få snakket om stoffet med kammerater eller med ens lærer. Det giver overblik og tager lidt af eksamenskrækken. Hvis man har et arbejde, som man er ved at køre fast i, kan det være velgørende at komme nogle dage på kursus og se arbejdet fra en helt ny side. Hvis man ligger på sygehuset kan det være til stor hjælp, at lægen lytter og fortæller. Det kan løfte ens blik fra det, som gør ondt lige nu, og se frem til snarlig udskrivelse.

Når jeg ser din himmel, dine fingres værk, månen og stjernerne, som du satte der, hvad er da et menneske, at du husker på det, et menneskebarn, at du tager dig af det (Sl 8,4-5). Sådan siger David i Bibelens ottende salme. Han løfter sit blik til himlen og ser Guds storhed. Han ser sig midt i Guds skaberværk og må undres. Hans undren gælder Guds omsorg. For han ser ikke mennesket som et tilfældigt væsen blandt utallige andre, men som Guds særlige skabning - som Guds barn. Gud er faderen.

Løft blikket og se Guds himmel. Der er én, som har overblik over vores liv, og som har omsorg og husker på menneskebørnene: Gud, vor Skaber. Vi kender ham i Jesus Kristus. Han blev menneske. Han gjorde sig til ét med os. Det giver ny kraft til hverdagen. Det giver håb og mod til at leve endnu en dag i tro og kærlighed.

BØN: Herre, vor Herre! Hvor herligt er dit navn over hele jorden!

Salme 10

Hvorfor står du så langt borte, Herre?

Hvorfor skjuler du dig i trange tider?

I hovmod jager ugudelige de hjælpeløse og fanger dem i rænker, de har spundet, de praler af det, de har i sinde.

Den begærlige forbander og håner Herren; den ugudelige tænker i sit hovmod: Gud kræver mig ikke til regnskab, Gud er ikke til! Det er, hvad han tænker, og det, han gør, lykkes altid.

Dine domme går hen over hovedet på ham, han blæser på alle sine modstandere. Han siger ved sig selv: Jeg vakler ikke, jeg kommer aldrig i ulykke.

Hans mund er fuld af forbandelse, af svig og undertrykkelse, på hans tunge er der ulykke og uret.

Han ligger i baghold i sivene, i det skjulte dræber han den uskyldige, hans øjne spejder efter den svage.

Han ligger på lur som løven i sit skjul;

han ligger på lur for at fange den hjælpeløse,

han fanger ham og lukker nettet om ham.

De svage overmandes, de bukker under og falder i hans magt.

Han siger ved sig selv: Gud glemmer, han skjuler sit ansigt, han ser ingenting.

Rejs dig, Herre, løft din hånd, Gud, glem ikke de hjælpeløse!

Hvorfor skal den ugudelige håne Gud og sige ved sig selv:

Du kræver mig ikke til regnskab.

Du ser ulykke og sorg, du skal mærke dig det og tage dig af det. Den svage overlader sin sag til dig, du er den faderløses hjælper.

Knus armen på den ugudelige og onde, krævn ham til regnskab for hans ugudelighed, så den hører op.

Herren er konge for evigt og altid,

folkeslag skal udryddes fra hans land.

Du har hørt, hvad de hjælpeløse ønsker,

Herre, du giver dem mod, du lytter til dem.

Du skal skaffe den faderløse og den undertrykte ret, så mennesker ikke længere skal øve vold i landet.

Jørgen

“Spørge-Jørgen” vil vide alt. Han er nysgerrig ud over alle grænser. Han er mennesket på opdagelsesrejse. “Hvorfor mon? Hvorfor dog?” Irriterende, men også livsbekræftende. Vi har alle noget af ham i os.

Nogen gange stiller vi et andet slags “hvorfor”. Et personligt. Man kunne også kalde det et eksistentielt “hvorfor”. Man stiller det med hele sin eksistens og hele sin person. Hvorfor forlod hun mig? Hvorfor skulle mit barn dø? Hvorfor skulle jeg miste det arbejde? Hvorfor skulle sygdom ramme mig? Hvorfor går det mig, som det gør? - Der findes ingen hurtige eller lette svar.

Her er det snarere “sørge-Jørgen”, der spørger. Hvem kender ikke den slags spørgsmål fra sig selv? Men kender vi også nogen, som vi kan stille dem til og tale med dem om? Det er meget vigtigt. Fællesskab i nøden! Trøst og en at dele det svære med. Det nytter os ikke, at få en forklaring, hvis vi ikke også får hjælp i den svære situation.

I Salmernes Bog stilles dette “hvorfor” tit og ofte til Gud. Det er den fortvivlede Jørgen, der spørger. Han spørger Gud og kaster sig i fortvivlelse ind i Guds favn. *Hvorfor står du så langt borte, Herre? Hvorfor skjuler du dig i trange tider? (Salme 10,1).*

Sådan er det at være kristen. Du har fået én at stille livets vanskeligste spørgsmål til. Uanset hvor mørkt det er, kan du bede dit “hvorfor” til ham. I tro på Jesus Kristus kan du sige til din Gud: *Du ser ulykke og sorg, du skal mærke dig det og tage dig af det. Den svage overlader sin sag til dig, du er den faderløses hjælper. Du har hørt, hvad de hjælpeløse ønsker, Herre (Salme 10 v.14 og 17).*

Sig dit “hvorfor” til Gud og vent dig alt godt af ham!

BØN: Herre, se til min ulykke og sorg. Jeg overlader min sag til dig. For du er min hjælper!

Salme 13

For korlederen. Salme af David.

Hvor længe vil du dog glemme mig, Herre?

Hvor længe vil du skjule dit ansigt for mig?

Hvor længe skal jeg være bekymret i sindet

og daglig have sorg i mit hjerte?

Hvor længe skal min fjende triumfere over mig?

Se mig, svar mig, Herre min Gud!

Giv mine øjne lys, så jeg ikke sover ind i døden,

og min fjende siger: "Jeg har fået magt over ham,"

og mine uvenner jubler, fordi jeg vakler.

Men jeg stoler på din trofasthed,

mit hjerte skal juble over din frelse.

Jeg vil synge for Herren,

for han har handlet vel imod mig.

Hvor længe?

“Hvor længe skal jeg føle mig ene og forladt.” “Hvor længe skal jeg være bekymret og sørge?” - Det er tanker, som kan findes hos os. Vi stiller sådanne spørgsmål, men ofte når de ikke ud til andre. For hvem tør man forvente hjælp af, når man føler sig ene og forladt? Og når man er bekymret og sørger, er grunden jo netop, at man ikke kan se nogen mulighed for hjælp fra andre mennesker. Bekymringen kredser rundt i hjertet, og sorgen borer sig ned og sætter sig fast.

Alligevel behøver du ikke at gå alene med dine tunge spørgsmål. Netop når du har det sådan, er der håb. Du har én at bede til og spørge: “Hvor længe, Herre?” Hør, hvordan et bedende menneske siger i Bibelens trettende salme: *Hvor længe vil du dog glemme mig, Herre? Hvor længe vil du skjule dit ansigt for mig? Hvor længe skal jeg være bekymret i sindet og daglig have sorg i mit hjerte? Hvor længe skal min fjende triumfere over mig?*

Gud kan du bede til. Ham, som har åbenbaret sig i Bibelens ord og i Jesus Kristus, ham må du komme til i bøn, når du ikke synes, at du har nogen at vende dig til. Det er vigtigt, at du sætter ord på de spørgsmål, du tumler med.

Se mig, svar mig, Herre min Gud! Giv mine øjne lys, så jeg ikke sover ind i døden. Sådan fortsætter den bedende. Han ved, at Gud er der og kan hjælpe. Og han bliver ikke skuffet, men kan slutte med at sige: *Men jeg stoler på din trofasthed, mit hjerte skal juble over din frelse. Jeg vil synge for Herren, for han har handlet vel imod mig.*

Gud hører også dig, når du beder til ham i Jesu navn!

BØN: Se mig, svar mig, Herre, min Gud!

Salme 16

Miktam af David.

Vogt mig, Gud, jeg søger tilflugt hos dig.

Jeg siger til Herren: "Du er min herre, ingen anden end du er min lykke."

De hellige, som er i landet,

og de mægtige glæder jeg mig altid over.

De, som løber efter andre guder,

rammes af mange lidelser.

Jeg vil ikke udgyde deres drikofre af blod,

deres navne vil jeg ikke bringe over mine læber.

Herre, du min tilmålte del og mit bæger,

du sikrer min lod.

Målesnorene tildelte mig herlige steder,

jeg kan fryde mig over min ejendom.

Jeg vil prise Herren, som råder mig,

ja, om natten får jeg vejledning i mit indre.

Jeg har altid Herren for øje,

han er ved min højre side, og jeg vakler ikke.

Derfor glæder mit hjerte sig, og min sjæl jubler,

ja, mit legeme skal bo i tryghed.

For du vil ikke prisgive mig til helvedet,

din fromme vil du ikke lade se graven.

Du lærer mig livets vej,

du mætter mig med glæde for dit ansigt,

du har altid herlige ting i din højre hånd.

Tryg

“Tryg” er et godt ord. “Tryg ved dig!” betyder, at man har det godt sammen og kan stole på hinanden. Tryg er man, når far og mor har det godt sammen, og når man kan fortælle hjemme om det, der er svært i skolen. Økonomisk tryg er man, når man har en stabil indtægt, og når ens forsikringer er i orden. Tryg på sin arbejdsplads er man, når man har sikkerhed mod pludselig afskedigelse, og når man kan gå ud af kantinen uden at frygte for, at arbejdskammerater taler ondt om én. Tryg i alderdommen er man, når man kan stole på sin hjemmehjælper og stadig har nogen at dele glæder og sorger med. Tryg er man, når ...

Sådan kan vi hver især fortsætte med at sætte ord på den tryghed, vi behøver. Men vi når aldrig helt rundt om dette gode emne. Der mangler altid noget, hvis det er os selv og andre mennesker, der skal give os tryghed.

Da er det godt at kunne vende sig til Herren og tænke på, hvad Gud har gjort for os. I påskens begivenheder, hvor Guds Søn døde for vore synder og opstod fra graven, har Gud grebet ind, så vi kan være trygge, uanset hvordan vores liv end synes at skulle forme sig. Gennem påskens begivenheder overvandt han frygt, dødsangst, skyld og hvad ellers nævnes kan. Bange disciple fik glæden tilbage den første påske. Forskræmte kvinder fik håb. Og siden har evangeliet om Jesu død og opstandelse givet mennesker af alle slags tryghed både i livet og i døden. Jesus er Guds Søn, som døde og opstod for os. Han er Herre over synden, døden og djævelen.

David synger sådan: *Vogt mig, Gud, jeg søger tilflugt hos dig. Jeg siger til Herren: "Du er min herre, ingen anden end du er min lykke." ... Jeg har altid Herren for øje, han er ved min højre side, og jeg vakler ikke. Derfor glæder mit hjerte sig, og min sjæl jubler, ja, mit legeme skal bo i tryghed (Salme 16).*

BØN: *Vogt mig, Gud, jeg søger tilflugt hos dig!*

Salme 19

For korlederen. Salme af David.

Himlen fortæller om Guds herlighed,

hvælvingen beretter om hans hænders værk;

dag forkynder det til dag, nat kundgør det til nat.

Der lyder ingen ord, ingen tale, uden at deres røst høres;

deres røst når ud over hele jorden, deres ord til verdens ende.

På himlen har han rejst et telt til solen,

den går som en brudgom ud af sit kammer,

den gennemløber sin bane glad som en helt.

Fra himlens ene ende går den ud og når rundt til den anden,

intet er skjult for dens glød.

Herrens lov er fuldkommen, den styrker sjælen.

Herrens vidnesbyrd står fast, det giver den uerfarne visdom.

Herrens forordninger er retskafne, de glæder hjertet.

Herrens befaling er ægte, den giver øjnene glans.

Herrens ord er rent, det består til evig tid.

Herrens bud er sandhed, de er alle retfærdige.

De er mere kostbare end guld, end det rene guld i mængde,

de er sødere end honning, end flydende honning.

Din tjener lader sig advare af dem, der er stor løn ved at holde dem.

Hvem lægger mærke til uforsætlige synder? Rens mig for skjulte synder!

Skån også din tjener for de overmodige, lad dem ikke få magt over mig!

Da er jeg udadlig og uden skyld i grov overtrædelse.

Tag nådigt imod min munds ord og mit hjertes tanke,

Herre, min klippe og forløser!

De kendte lyde

Hverdagen har sine lyde. Lyden af en avis, der blades i. Et køkkenur, der tikker. En bildør, der smækker i. En knallert, der drejer ind hos naboen ved fyraften. De er mindst lige så vigtige for os som blomsterne i haven og de farver, vi har valgt i vores lejlighed. De fortæller om det liv, der rører sig om os.

Dertil kommer de lyde, vi kalder "ord". Ord i bussen på vej til arbejde. Ord over hækken efter skoletid. Ord ved køkkenbordet, når det er spisetid. Ord mellem mennesker. Meget af det, der bliver sagt til hverdag, ved vi godt på forhånd. Alligevel er det ikke unødigt snak. Ordene knytter os sammen. Vi deler livet indbyrdes.

Der er også naturens lyde: Fuglens sang i haven og i skoven. Vindens susen i træerne og i det utætte vindue. Men naturen har også meget at fortælle, uden at der høres en lyd. Bibelens nittende salme siger det sådan: *Himlen fortæller om Guds herlighed, hvælvingen beretter om hans hænders værk. ... Der lyder ingen ord, ingen tale, uden at deres røst høres; deres røst når ud over hele jorden, deres ord til verdens ende.*

Ligesom vi er tilbøjelige til at overhøre hverdagens kendte lyde, men ikke kan undvære dem, sådan er vi også gode til at overhøre naturens tavse sprog om Guds storhed og magt. Derfor har Gud også åbenbaret sig for os gennem sit ord i Bibelen. Om Guds ord gælder det: *Herrens vidnesbyrd står fast, det giver den uerfarne visdom. Herrens bud er sandhed, de er alle retfærdige.*

Vi har grund til at undres over og takke for naboens hilsen, og at vi kan tale med hinanden. Når vi undres over det, gør det os mere lydhøre. Det gælder også vores forhold til Gud. Er det ikke et stort, stort under, at både køkken og kirke kan fyldes med Guds ord, som giver vejledning, tro og håb? Lad budskabet om Jesus Kristus være nogle af de "kendte lyde" i dit liv. Det har du brug for!

BØN: Almægtige Gud. Gør mig lydhør for det, du siger. Giv mig tro og håb!

Salme 32

Maskil af David.

Lykkelig den, hvis overtrædelser er tilgivet,

og hvis synder er blevet skjult;

lykkeligt det menneske, som Herren ikke tilregner skyld,

og i hvis sind der ikke er svig.

Da jeg tav, sygnede min krop hen,

mens jeg stønnede dagen lang.

For dag og nat lå din hånd tungt på mig,

min livskraft svandt ind i sommerens hede. Sela

Min synd bekendte jeg for dig,

og jeg skjulte ikke min skyld.

Jeg sagde: Jeg vil bekende mine overtrædelser for Herren,

og du tilgav min syndeskyld. Sela

Derfor beder alle fromme til dig, når du er at finde.

Bruser de vældige vande frem, skal de ikke nå dem.

Hos dig søger jeg skjul, du beskytter mig mod trængsel;

du lader jubel over min redning lyde omkring mig. Sela

Jeg vil lære og undervise dig om den vej, du skal gå, jeg vil

give dig råd, mit blik er rettet mod dig.

Vær ikke som heste og muldyr uden forstand,

deres kræfter tøjles med tømme og bidsel,

når de ikke vil komme hen til dig.

Mange plager rammer den ugudelige,

men den, der stoler på Herren, omgiver han med godhed.

Glæd jer over Herren, fryd jer, I retfærdige,

alle I oprigtige skal juble!

Lykke inderst inde

Kan man blive lykkelig uden at høre et ord? Og kan man være lykkelig uden at sige et ord? Nej, det er vanskeligt at forestille sig ægte lykke, hvis man er isoleret fra alle andre. Og det er umuligt at tænke sig, at hjertet er fuldt af glæde, hvis man sidder tavst i et hjørne i stuen. Lykken opstår ikke i ensomhed. Og det menneske, som har lykken i hjertet, smiler og fortæller.

Men hvad er lykke? Små børn vil gerne have "lykkeposer", og mange voksne ser gerne på "lykkehjul" og sluger den lykke, som kan opleves i reklamer og film. Det giver en følelse af lykke. Men kort efter sidder man igen i den samme suppedas. For lykke er ikke lykke, før den for alvor kommer ind i hjertet og fordriver den angst, sorg og ulykke, som vi bærer på inderst inde. Derfor er et fattigt barn i et hjem med tryghed langt mere lykkeligt, end det barn, hvis fortravlede forældre overdænger det med "lykkeposer". - Vi har brug for ord, som rører, varmer og favner os inderst inde. Den Almægtige må gribe ind i de afmægtiges liv.

I Bibelens Salme 32 fortæller David om lykken inderst inde: "Lykkelig den, hvis overtrædelser er tilgivet, og hvis synder er blevet skjult." Og han beskriver sin erfaring omkring tavshed og åbenhed: "Da jeg tav, sygnede min krop hen, mens jeg stønnede dagen lang. ... Min synd bekendte jeg for dig, og jeg skjulte ikke min skyld. Jeg sagde: Jeg vil bekende mine overtrædelser for Herren, og du tilgav min syndeskyld." Han behøvede selverkendelse og syndsbevidsthed. Det nagede ham, så længe han skød det fra sig. Men da han fik talt ud med den Almægtige om sit liv og modtog tilgivelse, blev han lykkelig. Før oplevede han sit liv som en ørkenvandring. Men nu blev det fuld af lykke og jubel - inderst inde. Han siger: "Hos dig søger jeg skjul, du beskytter mig mod trængsel."

Kender du den lykke? Måske er den slet ikke så langt borte.

BØN: Herre, jeg kan ikke skjule mig for dig med min synd. Men lad mig skjule mig hos dig i din tilgivelse.

Salme 42

*For korlederen. Maskil af Kora-sønnerne.
Som hjorten skriger ved det udtørrede vandløb,
sådan skriger min sjæl efter dig, Gud.
Min sjæl tørster efter Gud, den levende Gud.
Hvornår kan jeg komme og se Guds ansigt?
Tårer er blevet mit brød dag og nat,
når de dagen lang spørger mig: Hvor er din Gud?
Jeg husker det og udøser min fortvivlelse:
Jeg gik i festskaren, jeg vandrede til Guds hus
under jubelråb og takkesange i valfartsskaren.
Hvorfor er du fortvivlet, min sjæl?
Hvorfor skælver du i mig?
Vent på Gud!
For jeg skal takke ham på ny, min frelser og min Gud.
Min sjæl er fortvivlet, derfor tænker jeg på dig
fra Jordans og Hermons egne, fra Mis'ars bjerg.
Havdyb råber til havdyb, når dine strømme bruser;
alle dine brændinger og bølger skyller hen over mig.
Om dagen sender Herren sin godhed,
om natten lovsynger jeg ham og beder til den levende Gud.*

*Jeg siger til Gud, min klippe:
Hvorfor har du glemt mig?
Hvorfor skal jeg vandre i sorg plaget af fjenden?
Det går mig til marv og ben,
mine fjender håner mig og spørger mig dagen lang:
Hvor er din Gud?
Hvorfor er du fortvivlet, min sjæl?
Hvorfor skælver du i mig?
Vent på Gud!
For jeg skal takke ham på ny,
min frelser og min Gud.*

Skriget

Et skrig fortæller om lidelse og smerte. Det går os til hjertet. Det er fortvivlende, når vi ikke ved, hvad vi skal stille op overfor andres lidelse. Og når skriget kommer fra os selv, står andre måske lammede og magtesløse.

I Bibelens beretninger høres der mange skrig. F.eks. i Salme 42: “*Som hjorten skriger ved det udtørrede vandløb, sådan skriger min sjæl efter dig, Gud!*” Hvem hører, når hjorten skriger af tørst? Det gør de andre dyr, som også tørster. Dyr kan ikke hjælpe hinanden, når det gælder tørst. Alligevel bliver der skreget - i lidelse og smerte. Sådan er livet i naturen.

Hvem hører, når et menneske skriger i smerte? Det gør andre mennesker. Selv om vi kan hjælpe hinanden med meget, er der også mange situationer, hvor vi kun kan se på. Lidelse og smerte kan ikke altid lindres og læges. Så bliver vi tavse. Eller vi skriger.

Da er der hjælp i at lytte til de skrig, der gengives i Bibelen. For her mærker vi, at Gud er til, og at vi må skribe efter ham. Han hører os. En hedensk kvinde kom til Jesus og skreg ham ind i øret. “Hjælp min datter. Hun plages slemt af en dæmon.”

Jesu egne disciple kunne ikke holde ud at høre på hendes skriken. Det gik dem ikke til hjertet. De anså hende for hysterisk. Sådan kan vi også nogle gange få nok af andres klage og skrig. Men Jesus lyttede til kvinden. Han får heller ikke nok af menneskers skriken i dag. Ham må du skribe til. Han lytter. Han hører. Han skreg engang selv i lidelse: nemlig på korset. Han mærkede skyld og straf - nemlig den skyld og straf, som vi har fortjent på grund af vores tillukkede og hårde hjerter. Han er Frelser og forsoner. Og han overvandt døden. Derfor hjælper det at skribe til ham. “*Hvorfor er du fortvivlet, min sjæl? Hvorfor skælver du i mig? Vent på Gud! For jeg skal takke ham på ny, min frelser og min Gud!*”

*BØN: Herre, min sjæl er fortvivlet. Min sjæl er fortvivlet.
Send din godhed til mig i dag!*

Salme 90

Bøn af gudsmanden Moses.

Herre, du har været vor bolig i slægt efter slægt.

*Før bjergene fødtes, før jorden og verden blev til,
fra evighed til evighed er du Gud.*

Du lader mennesket vende tilbage til støvet,

du siger: "Vend tilbage, I mennesker!"

*Tusind år er i dine øjne som dagen i går; der er forbi,
som en nattevagt.*

Du skyller dem bort, de sover ind,

de er som græsset, der gror om morgenen;

*om morgenen blomstrer det og gror, om aftenen er det vissent
og tørt.*

Vi går til i din vrede, vi forfærdes ved din harme.

*Du har stillet vore synder for dine øjne,
vore skjulte overtrædelser i dit ansigts lys.*

Alle vore dage svinder hen i din vrede,

vi henlever vore år under suk.

*Vore leveår kan være halvfjerds, eller firs, hvis kræfterne slår
til,*

men al deres stolthed er elendighed og ulykke;

hastigt går det, så flyver vi bort.

*Hvem kender styrken i din vrede og i din harme, så han kan
frygte dig?*

Lær os at holde tal på vore dage, så vi får visdom i hjertet.

Vend tilbage, Herre! Hvor længe bliver du borte?

Vis medlidenhed med dine tjenere!

Mæt os om morgenen med din godhed,

så vi kan juble og glæde os hele vort liv.

Glæd os lige så længe, som du har ydmyget os,

de år; vi oplevede ulykke.

Lad dine tjenere få dit værk at se, lad deres børn se din pragt!

Herren, vor Guds herlighed komme over os!

Styrk vore hænders værk for os, ja, styrk vore hænders værk!

Realisme og håb

Vi kender Moses både som det lille barn i sivkurven og som en ældre mand, der i 40 år levede med Guds folk i Sinais ørken. Ørkenvandringen bød på vanskelige levevilkår. De levede af manna fra himlen og af vand fra klippen. Mange døde i ørkenen, og kun få nåede frem til Kana'ans forjættede land.

Der er paralleller mellem "ørkenvandringen" dengang og vores liv i dag. Selv om vi oplever festlige dage, præges livet også af slid og problemer. Og både i familie og naboskab er der dødsfald. Ikke så mærkeligt, om håbløshed og modløshed kan præge os.

Vi har brug for at se det i øjnene - ligesom Moses gjorde. Og vi har brug for at vende os til Gud i bøn - ligesom Moses gjorde. Hør ham i Bibelens salme 90: *Herre, du har været vor bolig i slægt efter slægt. Før bjergene fødtes, før jorden og verden blev til, fra evighed til evighed er du Gud.* Han er fuld af tillid og tryk. ... *Du lader mennesket vende tilbage til støvet, du siger: "Vend tilbage, I mennesker!" Alle vore dage svinder hen i din vrede, vi henlever vore år under suk.* Sådan oplevede han det. Og sådan kan vi også opleve det. ... *Vis medlidenhed med dine tjenere! Mæt os om morgenen med din godhed, så vi kan juble og glæde os hele vort liv. Lad dine tjenere få dit værk at se, lad deres børn se din pragt!*

Det er nøglen til håb og glæde. Gud må vise os sit værk i vores hverdag. Mad og drikke er hans værk, som holder os i live. Og syndernes forladelse er hans værk, så vi kan bevare håbet om evigt liv.

BØN: Herre! Lad også os få dit værk at se! Giv os i dag vort daglige brød! Og forlad os vor skyld!

Salme 92

*En salme. En sang på sabbatsdagen.
Det er godt at takke Herren
og at lovsynge dit navn, du den Højeste,
at forkynde din godhed om morgenen
og din trofasthed om natten,
til tistrenget lyre og til harpe, til strengespil på citer.
Du har glædet mig ved din gerning, Herre,
jeg jubler over dine hænders værk.
Hvor er dine gerninger vældige, Herre,
og dine tanker uransagelige!
De uforstandige forstår ikke, og tåberne fatter ikke,
at de uretfærdige skyder op som planter,
og at alle forbrydere blomstrer,
blot for at blive tilintetgjort for evigt;
men du bor for evigt i det høje, Herre.
For dine fjender, Herre,
ja, dine fjender går til grunde,
og alle forbryderne spredes.
Men du løfter mit horn som vildoksen,
du salver mig med den friske olie.
Roligt kan jeg se på mine fjender,
og høre om de onde, der står mig imod.
Den retfærdige skyder op som palmen
og vokser sig stor som cedertræet på Libanon;
de er plantet i Herrens tempel,
de skyder op i vor Guds forgårde.
Selv i deres høje alder bærer de frugt,
de er friske og grønne,
så de kan forkynde, at Herren er retskaffen;
han er min klippe, der er ingen uret hos ham.*

Gode rødder

Sommeren behøver ikke at være ret gammel, før græsset kan svides og stedmor-planterne visne. Men da tager de mere rodfaste blomster heldigvis over. Roser og buske klarer både blæst og tørre uger.

Vi oplever det også i vores liv. Når vi rammes af tørre tider, eller når blæst, regn og kulde slår ned i vore personlige haver, kan det gå hårdt ud over håbet og frimodigheden. Og vi spørger, hvordan vi bevarer livet og glæden. Skal vi affinde os med at afblomstre? Eller kan man vokse i dybden med mulighed for stadig personlig vækst?

Ja! For den levende Gud har ikke skabt os til at visne og dø, men til at leve og bære frugt. Og det med at bære frugt og være grøn er ikke forbeholdt en bestemt alder. Bibelens salme 92 fortæller om dem, som kender Gud og tror på ham: *De er plantet i Herrens tempel, de skyder op i vor Guds forgårde. Selv i deres høje alder bærer de frugt, de er friske og grønne, så de kan forkynde, at Herren er retskaffen; han er min klippe, der er ingen uret hos ham.*

Ligesom man kan undres over, at palmen klarer sig i ørkenens sand, sådan kan man undres, når et menneske bevarer håbet og troen under modgang og sygdom. Men der er en forklaring. Palmens rødder når helt ned til den flod, som flyder under ørkenens sand. På samme måde med det menneske, som vokser i evangeliets ord. Det ord gør, at du klarer dig i de vanskeligste tider og har håb både for tid og evighed.

BØN: Du har glædet mig ved din gerning, Herre, jeg jubler over dine hænders værk. Hvor er dine gerninger vældige, Herre, og dine tanker uransagelige!

Salme 103

Af David

Min sjæl, pris Herren, alt i mig skal prise hans hellige navn.

Min sjæl, pris Herren, glem ikke hans velgerninger!

Han tilgiver al din skyld, helbreder alle dine sygdomme.

Han udfrier dit liv fra graven,

han kroner dig med godhed og barmhjertighed.

Han mætter dit liv med gode gaver,

du bliver ung igen som en ørn.

Herren øver retfærdighed og ret mod alle undertrykte.

Han kundgjorde Moses sine veje og israelitterne sine gerninger.

Herren er barmhjertig og nådig, sen til vrede og rig på troskab.

Han anklager ikke for evigt og vredes ikke for altid;

han gengælder os ikke vore synder

og lønner os ikke efter vor skyld.

Så høj som himlen er over jorden,

så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham;

så langt som øst ligger fra vest,

så langt har han fjernet vore synder fra os.

Som en far er barmhjertig mod sine børn, er Herren

barmhjertig mod dem, der frygter ham. For han ved, at vi er

skabt, husker på, at vi er støv. Menneskets liv er som græsset,

det blomstrer som markens blomster; når vinden blæser over

det, er det der ikke mere, dér, hvor det stod, ser man det ikke

mere.

Men Herrens troskab varer fra evighed til evighed mod dem,

der frygter ham, og hans retfærdighed mod børnenes børn,

mod dem, der holder hans pagt og husker hans bud og følger

dem.

Herren har grundfæstet sin trone i himlen, han hersker som

konge over alle.

Pris Herren, I hans engle, I stærke krigere, der udfører hans

befaling i lydighed mod hans ord. Pris Herren, alle hans hære,

hans tjenere, der udfører hans vilje. Pris Herren, alle hans

skaberværker overalt i hans rige. Min sjæl, pris Herren!

Vær glad!

“Vær ikke så bekymret - vær glad!” “Don’t Worry - Be Happy!” Sådan lyder det i en engelsk popsang, som af og til spilles i P3. Manden, som synger, virker glad. Men han fortæller ikke, hvorfor han er det. Han er bare glad. Og han gentager med optimistisk tonefald: “Be happy!” Ikke så dårligt. Og dog. For man bliver jo ikke glad af ingenting, eller bare fordi man skal.

Hør, hvordan en bibelsk sanger opfordrer sig selv til at være glad. Han synger: *Min sjæl, pris Herren, alt i mig skal prise hans hellige navn. Min sjæl pris Herren, og glem ikke alle hans velgerninger (Salme 103)*. Glæden vokser frem i hans sjæl og breder sig ud i hele hans krop og liv. Og derpå strømmer den over til Gud. Årsagen er Herrens velgerninger. For *han tilgiver al din skyld, helbreder alle dine sygdomme. Han udfrier dit liv fra graven, han kroner dig med godhed og barmhjertighed. Han mætter dit liv med gode gaver, du bliver ung igen som en ørn (Sl 103,3-5)*. Tilgivelse, helbred, evigt liv og livskraft kommer fra Herren. Han giver dig det i Jesus Kristus. Ikke dårligt!

De sange, som lyder i radioen, synger vi sjældent rigtig med på. For de lyder bedst i et musik-studie og gennem højtalere. Men de sange, som opstår, når man “tændes” af Guds velgerninger ved troen på Jesus Kristus, strømmer ud af menneskehjerner og spilles for Gud. De bliver til midt i det virkelige liv. For Guds Søn har vundet livet til os ved at blive menneske, leve vores liv, dø vores død og virkeligt opstå af graven. Glem ikke alle hans velgerninger! Det er grund til glæde! Min sjæl, pris Herren!

BØN: Min sjæl, pris Herren, alt i mig skal prise hans hellige navn. Min sjæl, pris Herren, og glem ikke alle hans velgerninger!

Salme 121

Valfartssang.

Jeg løfter mine øjne mod bjergene,

hvorfra kommer min hjælp?

Min hjælp kommer fra Herren,

himlens og jordens skaber.

Han lader ikke din fod vakle,

han, som bevarer dig, falder ikke i søvn.

Han, som bevarer Israel,

falder ikke i søvn, han sover ikke.

Herren bevarer dig,

Herren er din skygge

ved din højre side.

Om dagen stikker solen dig ikke,

månen ikke om natten.

Herren bevare dig mod alt ondt,

han bevare dit liv.

Herren bevare din udgang og din indgang

fra nu af og til evig tid.

Hvorfra?

“Hvorfra kommer min hjælp?” Fra lægevagten, naboen eller din ægtefælle? Jo, en god ægtefælle er nok det menneske, som kommer den perfekte hjælper nærmest. Men selv det mest trofaste og kærlige menneske har sine begrænsninger. Derfor er det nærliggende at sige til sig selv: Når det kommer til stykket, må vi hjælpe os selv. For der er ingen anden hjælp.

Alligevel bliver spørgsmålet ved med at rumstere inden i os: “Hvorfra kommer min hjælp?” For ingen af os er tilfredse med det svar, at vi til syvende og sidst skal klare os selv. Vi kan jo ikke. Vi kan ikke klare døden. Vi kan ikke klare skylden. Vi kan ikke selv finde meningen med livet. Vi behøver beskyttelse mod ulykker og det onde i verden.

Da er det fantastisk at høre spørgsmålet stillet af en, som også har svar. Det sker i Bibelens salme 121. Og svaret følger umiddelbart efter: “*Min hjælp kommer fra Herren, himlens og jordens skaber.*”

Men hvem er denne Herre? Hvordan kan vi kende ham og vide, at han er vores hjælper? Har han åbenbaret sig for os? Er han en personlig Gud, vi kan tale med og lytte til? Salmen vidner om, at et menneske virkelig kan kende Gud og finde ro og tryghed hos ham. *Herren bevarer dig, Herren er din skygge ved din højre side.* Så nær vil Gud også være ved dig: Som en skygge ved din højre side.

Men kan jeg regne med det i dag? Ja, for Herren, som åbenbarede sin kærlighed mod menneskeslægten ved selv at blive menneske, har både vist sig som det ondes, som dødens og som syndens overvinder. Han hedder Jesus Kristus. Han vil være din Herre og vil bevare dig fra nu af og til evig tid.

BØN: Herre Jesus Kristus! Vær som en skygge, der aldrig viger fra mig. Bevar mig hos dig fra nu og til evig tid!

Salme 130

Valfartssang.

Fra det dybe råber jeg til dig, Herre.

Herre, hør mit råk,

lad dine ører lytte til min tryglen!

Hvis du, Herre, vogtede på skyld,

hvem kunne da bestå, Herre?

Men hos dig er der tilgivelse,

for at man skal frygte dig.

Jeg håber på Herren,

min sjæl håber;

jeg venter på hans ord,

min sjæl venter på Herren

mere end vægterne på morgen,

end vægterne på morgen.

Israel, vent på Herren,

for hos Herren er der troskab,

hos ham er der altid udfrielse.

Han udfrier Israel

fra al dets skyld.

Fra det dybe

Du har svigtet dine børn, og du ved det. Du er ramt af krise på grund af noget grimt, du gjorde mod en af dine nærmeste. Det kan ikke undskylde. Derfor er du ramt i din eksistens.

Hvor skal du gøre af dig selv? Du mærker, at den Almægtiges dom rykker tættere og tættere på dig. Hans bud om kærlighed har du overtrådt. Han kaldte dig til at leve for andre, men du tænkte kun på dig selv. Det erkender du i dag. Derfor er du dybt nede. Hvad gør du nu?

Her hjælper en nyeste shampoo ikke. Det nytter heller ikke at skifte møblerne i stuen ud. Det løser heller ingen problemer at flytte hjemmefra. For nøden og skylden flytter med.

I sådanne tider er der håb hos Herren, din Gud. Det er Salme 130 i Bibelen et stærkt vidnesbyrd om. Den begynder med ordene: "*Fra det dybe råber jeg til dig, Herre!*"

Råbet kommer fra et menneske, som er begravet under bunkevis af skyld. Hvordan kommer han op? Er der nogen udfrielse? Vil det nogensinde igen blive morgen i hans liv? - Ikke, hvis han bliver i skylden. Da vil han blive ramt af Guds evige dom.

Men han stoler på, at der er tilgivelse hos Gud: "*Men hos dig er der tilgivelse, for at man skal frygte dig!*" Derfor råber han. Og derfor håber han. Selv om det er bælg mørkt, venter han på morgenen. "*Min sjæl venter på Herren, mere end vægterne på morgen. ... For hos Herren er der troskab, hos ham er der altid udfrielse.*"

Er det ikke overraskende, hvis Gud er sådan? Men sådan er Gud. Det får vi vished for, når vi lytter til det centrale i den kristne tro: at Guds Søn led og døde for vore synder. Råk i din nød til Jesus Kristus. Han udfrier fra al skyld.

BØN: Jeg håber på dig, Herre! Min sjæl håber. Jeg venter på dit ord. Udfri mig af min skyld!

Salme 139

*For korlederen. Salme af David.
Herre, du ransager mig og kender mig.
Du ved, om jeg sidder eller står,
på lang afstand er du klar over min tanke;
du har rede på, om jeg går eller ligger,
alle mine veje er du fortrolig med.
Før ordet bliver til på min tunge,
kender du det fuldt ud, Herre;
bagfra og forfra indeslutter du mig,
og du lægger din hånd på mig.
Det er for underfuldt til, at jeg forstår det,
det er så ophøjet, at jeg ikke fatter det.
Hvor skulle jeg søge hen fra din ånd?
Hvor skulle jeg flygte hen fra dit ansigt?
Stiger jeg op til himlen, er du dér,
lægger jeg mig i graven, er du dér.
Låner jeg morgenrødens vinger
og slår mig ned, hvor havet ender,
så leder din hånd mig også dér,
din højre hånd holder mig fast.
Siger jeg: "Mørket skal dække mig,
lyset blive til nat omkring mig",
så er mørket ikke mørke for dig,
natten er lys som dagen, mørket er som lyset.
Det var dig, der dannede mine nyre,
du flettede mig sammen i min mors liv.
Jeg takker dig, fordi jeg er underfuldt skabt,
underfulde er dine gerninger,
jeg ved det fuldt ud!
Mine knogler var ikke skjult for dig,
da jeg blev formet i det skjulte,
blev vævet i jordens dyb.
Da jeg endnu var foster, havde du mig for øje;
alle dagene stod skrevet i din bog,
de var formet, før en eneste af dem var kommet.
Hvor er dine tanker dyrebare for mig,
hvor stor er dog summen af dem, Gud!
Tæller jeg dem, er de flere end sandet,*

*bliver jeg færdig, er jeg stadig hos dig.
Gid du ville dræbe forbryderne, Gud!
Vig fra mig, I mordere! De spinder rænker mod dig,
de farer med løgn mod dig.
Hader jeg ikke dem, der hader dig, Herre?
Væmmes jeg ikke ved dem, der rejser sig mod dig?
Grænseløst er mit had til dem, de er blevet mine fjender.
Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte,
prøv mig, og kend mine tanker,
se efter, om jeg følger afgudsvej!
Led mig ad evigheds vej.*

Hvad med lidt privatliv?

Alle har vi brug for lidt privatliv. Folk skal ikke komme brasende ind i køkkenet, men må gerne banke på først. På den anden side pynter skilte med "privat" og "adgang forbudt" ikke i naturen. Og sætter vi sådan et skilt op ved fortrappen, er der ikke mange, som falder i snak med os. Men det har vi jo brug for, at de gør. Privatliv er nødvendigt. Men det skulle nødig isolere os fra andre.

Hvad med privatliv overfor Gud? Kan man regulere sit liv overfor ham, ligesom man kan det i forhold til mennesker?

David beder sådan: *Herre, du ransager mig og kender mig. Du ved, om jeg sidder eller står, på lang afstand er du klar over min tanke; du har rede på, om jeg går eller ligger, alle mine veje er du fortrolig med.* Han glæder sig over, at det er sådan. *Det er for underfuldt til, at jeg forstår det, det er så ophøjet, at jeg ikke fatter det! ... Da jeg endnu var foster, havde du mig for øje; alle dagene stod skrevet i din bog, de var formet, før en eneste af dem var kommet..*

Gud ønsker, at hans mennesker lever hos ham, som trygge børn lever hos deres kære forældre. Det er meningen med livet. Og der kommer intet godt ud af, at man forsøger at få et privatliv i forhold til ham.

Det, som er dårligt og skamfuldt hos os, skjuler vi helst for andre. Men det går ikke i forhold til den Almægtige. Når man tænker på, hvordan Gud har åbenbaret sig for os i Jesus Kristus, er det både trygt og godt at kunne fortælle ham alt og at vide sig omsluttet af ham alle steder og al tid.

BØN: *Herre! Bagfra og forfra indeslutter du mig i din omsorg og godhed. Det er underfuldt.*

Bagfra og forfra

Vi udtrykker mange ting med vore arme: vi vinker og hilser og knytter sammen med hinanden; vi slår ud med dem og viser, at det klarer vi ikke; vi slår dem over kors og lægger afstand. Noget særligt ved armene er, at de passer perfekt til at nå rundt om et andet menneske. Med armene kan vi mærke hinanden både bagfra og forfra. Et knus. En favn. Det er godt at få det af sine nærmeste og at give igen af den slags! Det kunne vi vist godt både gøre noget mere og noget bedre.

Men der er noget, som er endnu bedre: Nemlig når Gud omslutter dig bagfra og forfra. David taler om det i Salme 139: *Herre, du ransager mig og kender mig. Du ved, om jeg sidder eller står, på lang afstand er du klar over min tanke; du har rede på, om jeg går eller ligger, alle mine veje er du fortrolig med. Før ordet bliver til på min tunge, kender du det fuldt ud, Herre; bagfra og forfra omslutter du mig, og du lægger din hånd på mig. Det er for underfuldt til, at jeg forstår det, det er så ophøjet, at jeg ikke fatter det (v1-6).*

Når andre giver os knus, er der jo mangt og meget i os, som de ikke kender til og ikke kan hjælpe os med. Men Gud ved om det alt sammen. Han har rede på det hele. Det kan gøre tryk. Men det kan også virke skræmmende. For Gud er den retfærdige, som kræver lydighed og kærlighed af os. Han er både vores skaber og vores dommer. Alligevel er det trygheden, som har overtaget i Salme 139. For David kender også Gud som en nådig Gud, der tilgiver. Det er underfuldt at blive omfavnet af ham. Det indbyder til at åbne sig for ham og fortælle, hvad der tynger og er svært. Det kan vi gøre i vores bøn.

Du er i Guds favn, når du beder til ham i Jesu navn. Han omslutter dig bagfra og forfra.

BØN: *Herre, tak at du kender og forstår alt. Jeg overgiver mig til dig og din godhed mod mig. I Jesu navn.*

Også dér

Lillebrors hånd i storesøsters. Barnets hånd i sin fars hånd. Det er billeder, vi kan lide at se. Alle har vi haft en lille hånd og mærket, hvor godt det var at lægge den i fars eller mors. Så gik vi glad videre. Det skabte tryghed, også selv om vejen og livet i øvrigt var vanskeligt. Også den unge har brug for en andens hånd: kærestens, vennens, ægtefællens. Det er godt, når kæresten rækker ud og holder fast. På samme måde i alderdommen. Man har måske mistet nogle af sine kære, måske ens ægtefælle. Da er det godt, når et trofast barn eller en kær nabo tager fat i ens hånd.

Alligevel er menneskehænder ikke alt. Der er dage og situationer, hvor også vore nærmeste ryster på hånden og ikke kan nå os. Måske fordi vi trækker os ind i os selv med en angst og en skyld, som vi ikke kan fortælle dem om. Måske fordi vi er på vej ind i evigheden. I sådanne tider synes vi måske, at vi også må gemme os for Gud, eller at han ikke kan have noget med os at gøre, sådan som vi har levet og været.

David fortæller om sådanne oplevelser i Bibelens salme 139: *Hvor skulle jeg søge hen fra din ånd? Hvor skulle jeg flygte hen fra dit ansigt? ... Siger jeg: "Mørket skal dække mig, lyset blive til nat omkring mig", så er mørket ikke mørke for dig, natten er lys som dagen, mørket er som lyset (v7-12).* Også dér! Dér holder din højre hånd mig fast. Det er den største tryghed, som findes.

Tænk på Jesus Kristus! Kan du opleve noget vanskeligt eller frygteligt, som han ikke oplevede i sit liv? Findes der nogen smerte og nogen skyld, som han ikke mærkede på sin krop og sjæl?

Han gik ind i vores verden og menneskeliv. Han påtog sig vore vilkår. Og som 30-årig blev han korsfæstet for vore synder og gik på den måde den svære vej ud af livet gennem døden. Tre dage efter opstod han igen. Han lever. I tillid til ham kan du sige til Gud: "Så leder din hånd mig også dér!"

BØN: Gud, tak, at mørket er lyst for dig!

Stadig hos dig

Mange sange handler om kærlighed og fællesskab. Det gælder både fædrelandssange og sange på P3, klassiske såvel som pop-, rock- og blues-sange. "Kald det kærlighed." "Dig elsker jeg, Danmark ...".

Men "kærlighed kan gå i tusind stykker." Og "hvem kan sejle foruden vind." "Du må ikke gå fra mig." Derfor handler kærlighedssangene mange gange også om smerte, uvished og om den ensomhed, som uvægerligt kommer, når man er blevet svigtet.

Sangene i Salmernes Bog i Bibelen fortæller også om kærlighed, fællesskab, smerte og ensomhed. Men når man lytter nærmere efter, hører man en grundtone af vished og kærlighed, som varer ved og aldrig forsvinder. Her er et fællesskab, som holder mennesket oppe under alle forhold. Tag f.eks. disse vers fra Davids 139. salme: *Det var dig, der dannede mine nyrer, du flettede mig sammen i min mors liv. Jeg takker dig, fordi jeg er underfuldt skabt, underfulde er dine gerninger, jeg ved det fuldt ud! ... Da jeg endnu var foster, havde du mig for øje; alle dagene stod skrevet i din bog, de var formet, før en eneste af dem var kommet. Hvor er dine tanker dyrebare for mig, hvor stor er dog summen af dem, Gud! Tæller jeg dem, er de flere end sandet, bliver jeg færdig, er jeg stadig hos dig (v13-18).*

"Det var dig!" David erkender, at han er skabt og formet af Gud. Hele livet - helt fra da han var foster og alle dage, som havde været og som ville komme - var skrevet i Guds bog forud. Sangeren tænker over livet og Guds tanker og synger i tryghed. Og til sidst sammenfattes det hele i sætningen: "Jeg er stadig hos dig!" Aldrig svigtet eller forladt af dig! Men altid tilgivet og elsket. Det er vores virkelighed, når vi kender Gud gennem Jesus Kristus.

BØN: Hvor er dine tanker dyrebare for mig, hvor stor er dog summen af dem, Gud!

Ransagning

Det ringer på døren. Politiet står der med tilladelse til at ransage ens lejlighed. Tyvekoster og hælervarer kommer for en dag. Så er man på den. - En undersøgelseskommission arbejder i en bedragerisag. Beviserne lægges frem. Derefter kommer tilståelsen.

Det er sjældent, at nogen selv opsøger politiet og siger: "Ransag mig og se, hvad jeg har gjort forkert!" Men i særlige tilfælde vil vi gerne afsløres. Næmlig når vi fornemmer, at vi er meget syge, men ikke ved, hvad der er galt med os. Da går vi til læge og beder om en undersøgelse. Der tages blodprøver og vævsprøver. Vi ønsker at få svar, så vi kan komme under behandling. Når vi er hos lægen åbner vi os villigt og fortæller alt. For vi stoler på, at lægen gør, hvad der er muligt for at hjælpe.

Sådan bør vi konsultere Gud: tale til ham i bøn og lytte til, hvad han har at sige om vores liv. Overfor ham er vi allerede afsløret. Det er udgangspunktet. Han kender umoralen, løgngen og afgudsdyrkelsen i vores liv. Han kan fortælle, hvor vi svigter vore nærmeste og vanærer vores Skaber. Og ofte erkender vi slet ikke, hvordan det står til med os.

Vi kan skjule os for mennesker og bedrage os selv. Men hvad har vi ud af det? Breder elendigheden sig ikke blot yderligere og gør vores situation endnu værre? Derfor er det godt og rigtigt af os at sige med kong David: *Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte (Sl 139,23)*. David var klar over, at det kunne være alvorligt fat med ham, uden at han selv vidste det. Han bad om at blive testet af Gud.

Det er ydmygende at blive afsløret af mennesker. Og det kan være vanskeligt at høre lægens dom, hvis vi er alvorligt syge. Men hos Gud er der håb, når vi afsløres. Derfor: Byd ham indenfor i dit liv! Lad ham ransage dig. Og lyt til, hvad han har at sige om dit liv. Det kan du gøre på søndag i den kristne kirke.

BØN: Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte, se efter, om jeg følger afgudsvej! Led mig ad evigheds vej!

KANDAKE

ISBN 87-90210-10-7